

[Grethe Fenger Møller]

kan få en fornyet udvalgsbehandling efter andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Fru Grethe Fenger Møller sagde noget om det ændringsforslag, der er stillet til § 4, stk. 4, og til det havde jeg netop sagt, at vi ønskede en ændring, så der ikke ville være de misforståelsesmuligheder i forhold til folkeretten. Derfor trækker vi for at gøre det helt klart det ændringsforslag, der vedrører § 4, stk. 4, og anmoder om, at lovforslag nr. L 117 kommer tilbage til udvalget med henblik på, at der udformes en mere præcis formulering af § 4, stk. 4, så der ikke bliver folkeretlige konflikter. Men som det klart står i loven, kan internationale traktater om ægtefæller ikke anvendes for registrerede parter, medmindre medkontrahenterne har givet deres tilslutning.

Formanden:

Forslagsstilleren til ændringsforslag nr. 4 har nu meddelt, at hun tager ændringsforslaget tilbage. Ønsker nogen at optage ændringsforslaget? (Ophold). Det er ikke tilfældet. Hermed er ændringsforslaget bortfaldet.

Ebba Strange (SF):

Nu er det klargjort, at vi foreløbig tager ændringsforslag nr. 4 tilbage, alene fordi det ikke er helt klart i sin formulering og ikke, fordi vi ikke synes om indholdet af det, men det kan vi vende tilbage til.

Jeg synes, der er skabt meget mere klarhed over forslagets retsvirkninger med de ændringsforslag, der er stillet fra forslagsstillernes side. Jeg begriber ikke, at fru Grethe Fenger Møller stadig væk kan misforstå, hvad indholdet af ændringsforslag nr. 2 er. Det er klart, at det har været tanken bag dette forslag hele tiden. Vi har bedt om at få hjælp fra Justitsministeriet til at finde de områder, der skulle ændres. Det har været svært at få den hjælp, men ved fælles anstrengelser er det lykkedes at få stillet ændringsforslagene, så vi er helt sikre på, at den juridiske klarhed nu er til stede.

Fru Grethe Fenger Møller henviser til Justitsministeriets kommentarer til ændringsforslag nr. 1. En gang imellem undrer man sig over de svar, man får fra Justitsministeriet. Det er,

som om hverken formanden for Retsudvalget eller Justitsministeriet kender de regler, der gælder i dag. Vi lever heldigvis i et land, hvor homoseksualitet er anerkendt som en samlivsform, vi accepterer. Derfor har vi faktisk en regel i Danmark om, at hvis man kan dokumentere et samlivsforhold – og selv om man ikke har kunnet leve sammen så ved hyppigt tæt brevskriveri eller lignende – i 1½ år, får man opholdstilladelse i Danmark som par.

Når vi har ændret vores oprindelige forslag til et krav om statsborgerskab i stedet for et krav om bopæl, var det for præcis at slå fast, at vi synes, den ene skal være dansker. Men hvordan i alverden justitsministeren kan få det til at blive en udhuling af det indvandrerstop, som Danmark har indført, begriber jeg ikke. Det må betyde det samme, som at justitsministeren også er modstander af den regel, vi har i dag, og det er en klar diskriminering af forhold mellem to mennesker af samme køn. Der er jo ingen, der sætter spørgsmålstejn ved, om danske mænd kan gifte sig med kvinder fra andre lande uden at have kendt dem særlig længe. Det bliver der aldrig sat spørgsmålstejn ved. Udhuler det ikke det danske indvandrerstop?

Jeg er kolossalt skuffet over det svar, vi har fået, for jeg synes egentlig, at den lovgivning, vi skal vedtage nu, er en – jeg vil ikke engang kalde det slutsten, for jeg tror, vi får mere endnu – milesten på vejen mod en total anerkendelse af homoseksuelle parforhold i det danske samfund. Og så får vi sådan et svar og skal oven i købet høre det citeret heroppefra af formanden for Retsudvalget, fru Grethe Fenger Møller. Jeg begriber det ikke.

Tror justitsministeren virkelig, hvis man gerne vil have ophold i Danmark, at man så vælger en homoseksuel proformaforbindelse? Så finder man da en af det modsatte køn og spørger, om vedkommende vil indgå et proformaægteskab med én. Man udsætter sig da ikke for noget, der i den kultur, man kommer fra, vil være udstødende og diskriminerende. Jeg synes, det er et svar, som ikke er justitsministeren værdigt, og jeg er meget skuffet over, at vi har fået det.

Vi har hele tiden ment, at netop på grund af vores forhold til udlandet var det vigtigt, at dette var en dansk lov, og at den ene part i forholdet altså skulle være dansk. Det har vi skåret ud i pap ved at sige dansk statsborgerskab. På den baggrund synes jeg, at hvis man kunne trække